U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **M. L.**, proti žalovanému **Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Pardubického kraje**, se sídlem Pardubice, Na Spravedlnosti 2516, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 30. 11. 2011, č. j. 52 A 28/2011 – 34,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 15. 6. 2011se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by krajský soud zrušil rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství Pardubického kraje, Územního odboru Ústí nad Orlicí, Obvodního oddělení Letohrad, o uložení blokové pokuty v blokovém řízení ze dne 22. 6. 2010, č. j. KRPE-10833/PŘ-2010-171118 (č. bloku NA/2007 1717493), a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, usnesením ze dne 30. 11. 2011, č. j. 52 A 28/2011 – 34, řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku, s odkazem na ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Proti tomuto usnesení byla dne 8. 12. 2011 podána kasační stížnost, kterou žalobce (dále jen „stěžovatel“) vzal svým podáním ze dne 24. 1. 2011 v plném rozsahu zpět.

Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Podle § 47 písm. a), věty před středníkem s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět ještě před tím, než o ní bylo zdejším soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle prvně zmiňovaného ustanovení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož ke zpětvzetí kasační stížnosti nedošlo z důvodů uvedených ve větě druhé citovaného ustanovení, postupoval Nejvyšší správní soud dle obecného pravidla vyjádřeného ve větě první a rozhodl proto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů kasačního řízení.

Pro úplnost je vhodné poznamenat, že Nejvyšší správní soud nevyzýval stěžovatele ke splnění jeho poplatkové povinnosti za řízení o kasační stížnosti. V souladu s ustálenou judikaturou totiž v případech, kdy je předmětem kasační stížnosti posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení před krajským soudem, které bylo důsledkem nezaplacení soudního poplatku za řízení o žalobě, by opětovné trvání jak na podmínce uhrazení poplatku pro toto řízení, tak i na podmínce povinného zastoupení, ve svém důsledku znamenalo jen další řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného řízení, a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení, která se obecně uplatňuje ve vztahu k výkonu celé veřejné správy (viz například rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 9. 2009, č. j. 9 As 43/2007 - 77, dostupný z www.nssoud.cz).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu